

pludselig opdaget, at de 3 Gange før have taget fejl, og at de nu maa gaa med os. Ja, de Herrer skulde blot være gaaede med os for 10 Maanedes siden, og være blevene ved med at følge med os, saa vare de ikke løbne saaledes i Byen. — Nu kommer jeg til en meget vigtig Bestemmelse, det er § 11, den fortsatte Tjeneste, og der maa de, der overhovedet have Raad til at være opmærksomme, være meget opmærksomme, fordi der ligger egentlig Gunden begraven; der finde vi det afgjørende Punkt og Grunden til den ny Bending. Inden jeg gaar dertil, maa jeg dog vende et Dørligt tilbage til § 8, hvor der nemlig efter min Mening er begaaet noget meget Uheldigt, idet de Herrer have sat Rekruternes Indkaldelse til Begyndelsen af April istedetfor til Slutningen af April eller 1ste Mai. Vi vare ikke saa opmærksomme paa dette Punkt tidligere; det blev bestemt bestridt ved 2den Behandling, og selvstændig ventede vi saa til 3die Behandling, og lod det staa hen, indtil vi fik Betænkninger fra de militære Myndigheder. Disse Betænkninger forfikkede os da om, at skulde man ind paa det, maatte man have Dvælseshuse, hvilket vilde medføre meget betydelig Beføstning, og derfor fik vi sat igjennem ved 3die Behandling, overensstemmende med de Herrer — vi bleve nemlig fuldstændig enige — at sætte Slutningen af April, den sidste Halvdag af April, det vil sige lige op til 1ste Mai, til den almindelige Skiftetid. Nu have de Herrer forandret deres Standpunkt ogsaa der siden 3die Behandling, men de faae neppe Tak derfor af de mange Tusinde aarlig, som det angaar, og naar de mene, at det ikke lader sig praktisere, hvad vi tidligere bleve enige om, saa vil jeg sige, at jeg ikke har hørt en eneste militær Betænkning herimod, efter at det er ophøit, at Rekruterne skulde med til Leirøvelse. At det ikke skulde kunne gaa fra 1ste Mai til 1ste November er mig fuldstændig ubegribeligt. Det forekommer mig ogsaa, at det at dele Rekrutmassen i to Dele, til Begyndelsen af November og til Begyndelsen af April, er militært set meget uheldigt; og hvad ville de Herrer saa naae derved? De ville faae nogle Vintertjenestefri i Garnisonen. Men kunne de Herrer ikke se, at de langt lettere kunne faae det paa en anden Maade, naar de f. Ex. lod hele den samlede Rekrutmasse begynde som vi havde foreslaaet i Slutningen af April og lod de 100 Mand blive til fortsat Tjeneste fra 1ste November til 15de Juni, saa vilde Rekruterne ligesom nu have kunnet overtage Garnisonsstyrkens Tjeneste, og saa vilde de have haft deres 100 Mand fri ligesom nu om Sommeren, og navnlig da helt fri efter 6 Ugers Udløb fra Slutningen af April, da vilde de 100 Mand pr. Bataillon, det vil sige 1,000 Mand i det Hele, kunnet være hjemme fra midt i Juni Maaned til Høst baade ved Høstet og Kornhøst; de vilde altsaa have været fri for

Garnisonstjeneste fra 15de Juni til 1ste November. Det vilde have haft Betydning for Samfundet, at man kunde have haft sine 1,000 Mand. Nu faae de 1,400 Mand hjem i August Maaned til Høstarbejde; efter det Bestaaende vilde de altsaa have haft 1,400 Mand fri, men nu ville de kun have 1,000 Mand hjemme om Sommeren. De Herrer have imidlertid lavet det saa snildt, at det, der nu er Garnisonsfrihed om Høsten, om Sommeren, bliver Garnisonsfrihed til Jul og videre, og det er deres Øvinst, naar de komme til den fortsatte Uddannelse, at de have faaet flyttet de Fridage for Garnisonen, som nu haves om Sommeren, over til den strængeste Vintertid. Det er Grunden til den ny Bending, det er den opnaaede Indrømmelse, siger det ærede Medlem, der taler for de Herrer; det er det uafviselige Krag, havde han ikke kunnet naae dette, havde han aldrig stemt for en Hærlø. Altsaa, naar han ikke havde kunnet naae det at faae Garnisonen fri om Vinteren ved Jul, istedetfor at den hidtil har været fri om Sommeren til Arbejde, altsaa Zulegrøden istedetfor Høstgildet, saa vilde han ikke stemme for nogenformelt Hærlø. Det er den eneste væsentlige Indrømmelse, de have leveret ham fra Hærens Side i hele denne Forhandling, det er dette: Garnisonstjeneste om Sommeren, derimod fri til Jul. De Herrer, der forhandlede med det ærede Medlem, vidste nok, hvad de gjorde, da de gik ind paa det Forslag. Sagen er nemlig ganske simpelt den, at de Herrer ikke kunne komme hjem og fortælle os, at de have faaet 140 Mand satte ned til 100, eller, som det hedder, 1,400 til 1,000, thi det er Krigsministerens, Landsstingets og vort Forslag, og det stod, før de Herrer's Bøvgælle begyndte, netop paa det Punkt. Det er altsaa ikke det; men hvad er da det Andet? Det Andet er, at nu have de brudt den samlede Dvælse for Rekruterne, have foreslaaet en daarligere Uddannelse, og saa have de faaet Garnisonstjeneste fra 1ste Mai til 15de December, altsaa hele Sommeren igjennem, og faaet dem fri umiddelbart før Jul i den strenge Vinter. Det er hele Historien om Garnisonstjenesten, dette vidunderlige Spørgsmaal. Hvad var naturliger, end de havde spurgt os, om vi kunde give dem et Raad, hvorledes de skulle stille et mere acceptabelt Forslag op om Indskrænkninger i Garnisonstjenesten. Dersom vi havde vidst, at de Herrer vilde gaa ind paa to Gjenindkaldelser, og navnlig paa 5te og 6te Mergangs Indkaldelser, altsaa beholde den nuværende Reservergjenindkaldelse, saa havde vi kunnet give dem et fornuftigere Raad med Hensyn til Garnisonstjenesten; thi her forekommer det mig, at de ere komne ilde derafra. De have faaet den Indrømmelse, at Soldaterne kunne hjem til Jul istedetfor om Sommeren, men ere gaaede ind paa Landsstingets Gjenindkaldelse af 5te og 6te Mergang. Jeg har saaledes omtalt § 8 og den tilsvarende Paragraf i vort